

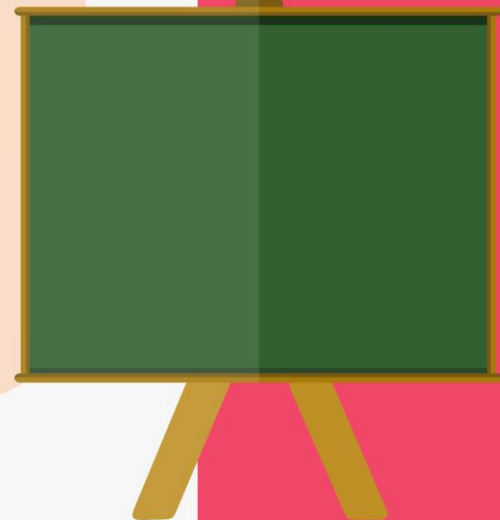
รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๑๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

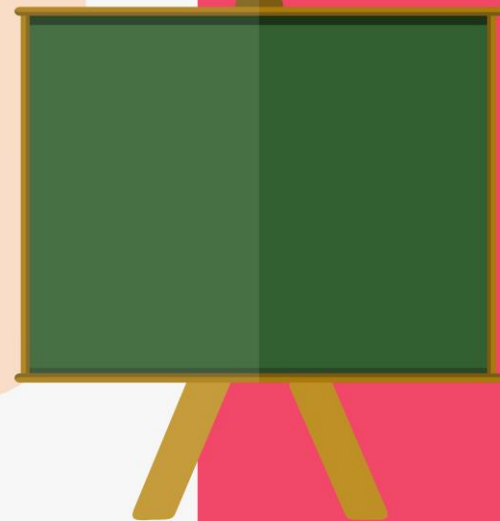
ผู้สอน ครูฉันทนา เกษทอง

เรื่อง “ตั้งเอ๋ยตั้งไข่”(๑)

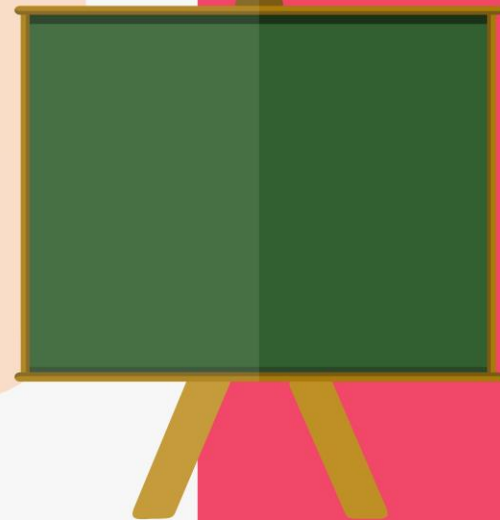

เพลง แม่ไก่ใจดี

“ตั้งเอ๋ยตั้งไซ้” (๑)

ฝน ตก แดด ออก
นกกระจอก แปลกใจ
ไผ่ผืน บิน ไป
ไม่รู้ หนทาง

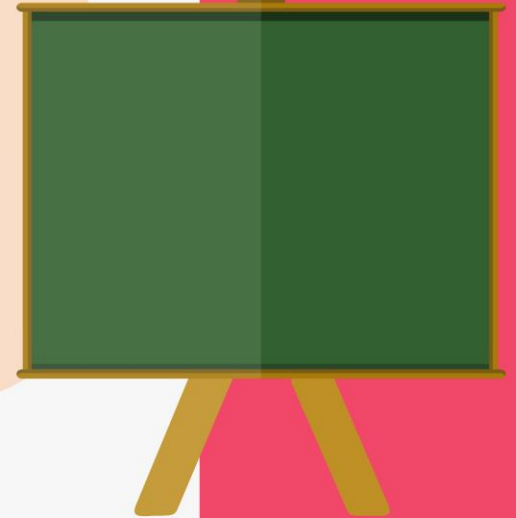

ไป พบ มะพร้าว

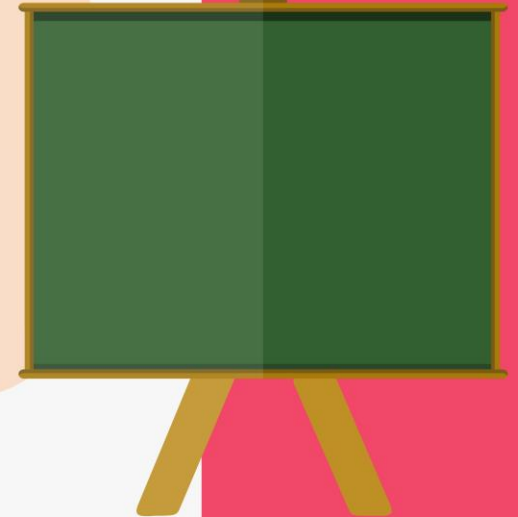
นก หนาว ครัวญคราง

พี่ มะพร้าว ใจกว้าง

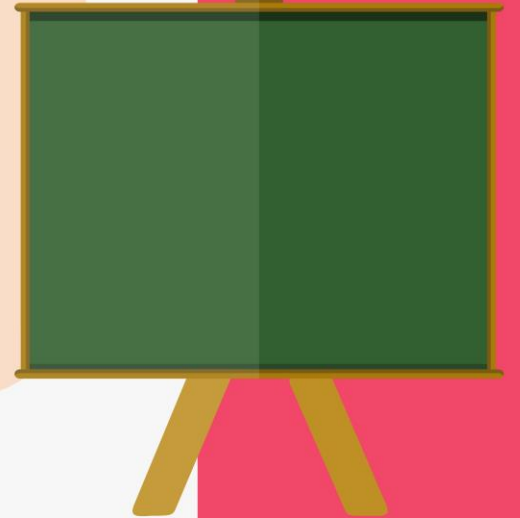
ขอ พัก สัก วัน

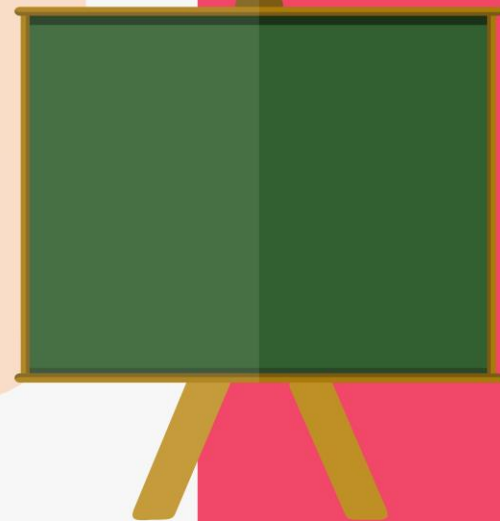
ฝน ตก แดด ออก
นกกระจอก พักผ่อน
พอ หาย เหนื่อย อ่อน
บิน จร ผายผัน

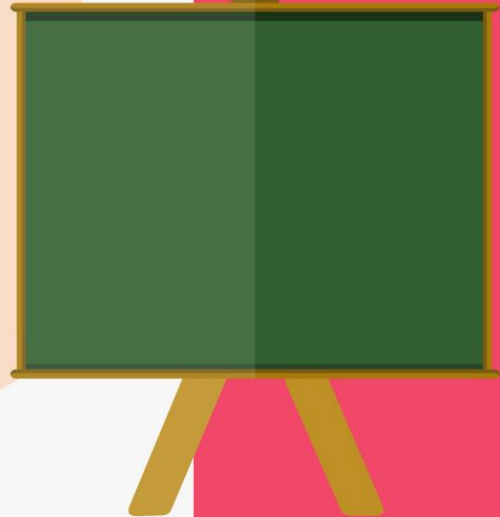
ขบใจ พี่ มะพร้าว
ถึง คราว ช่วย กัน
น้ำใจ ผูกพัน
ไม่ ลืม บุญคุณ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ แต่ง
(บทอาชยาน บทหลัก)

บทอาชยาน

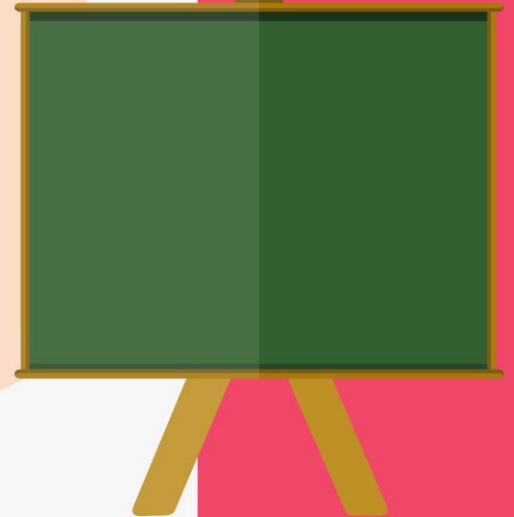

อาชยาน

อ่าน

(อา-ชะ-หยาน)

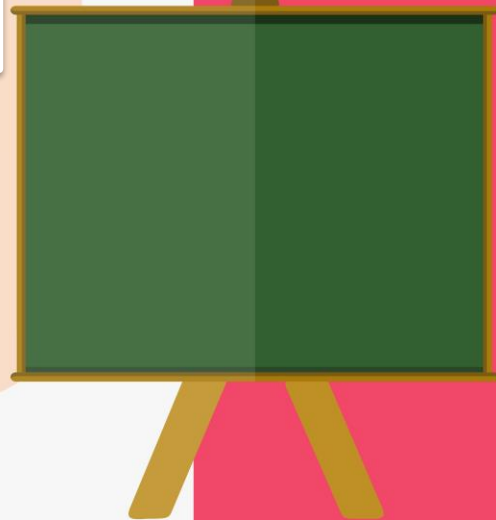
(อา-ชะ-ยาน)

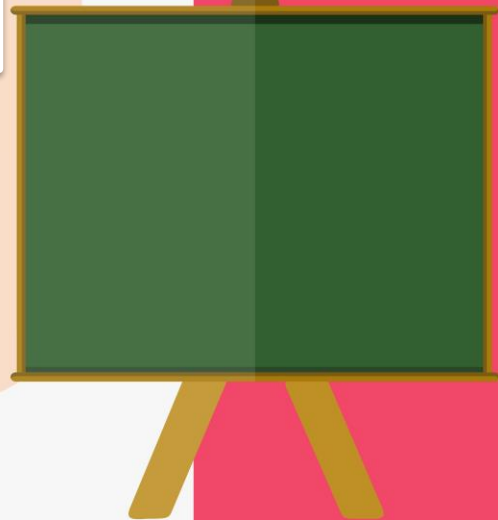
บทอาขยาน คือ อะไร

คือ บทท่องจำที่มีคำคล้องจอง
ทำให้จดจำง่ายให้คติสอนใจ

ทำไมต้องท่องเที่ยวชาน

ได้ข้อคิดจากบทอาชยาน

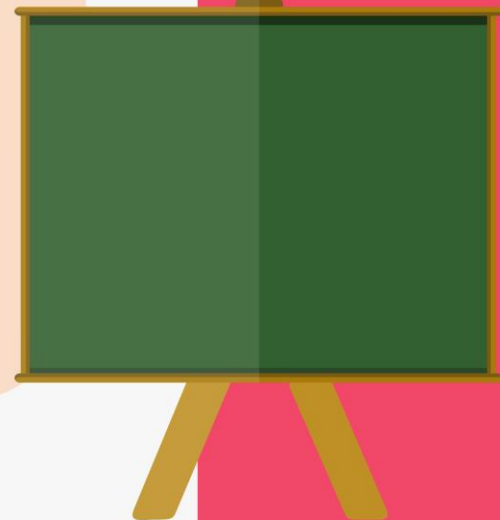

แมว เอ้ย

แมว เหมียว

รูปร่าง ประเปรี้ยว

เป็น นักหนา

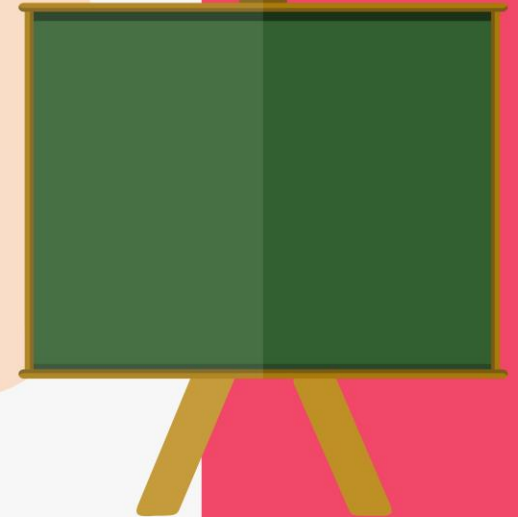

ร้องเรียก เหมียว

เหมียว เตียว ก็ มา

เกล้า แข็ง เกล้า ขา

น่า เอ็น ดู

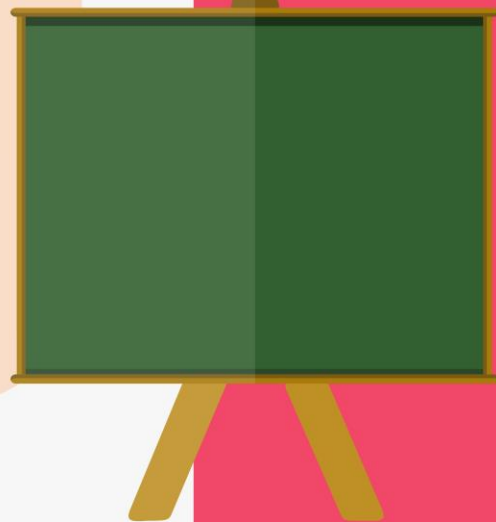

รู้จัก เอา รัก

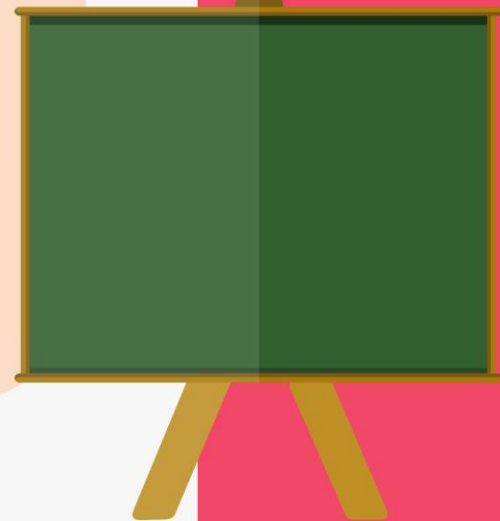
เข้า ต่อตั้ง

คำ คำ ซ้ำ นิ่ง

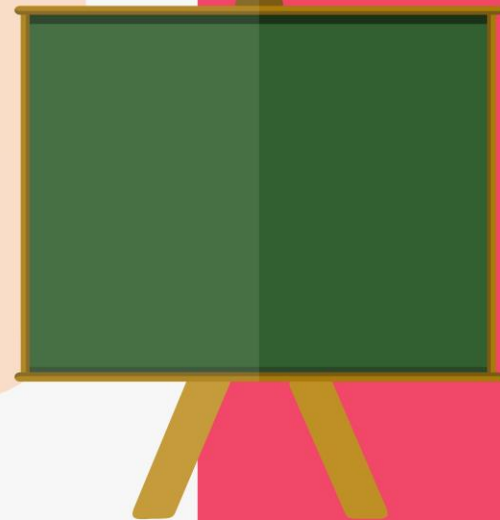
ระวัง หนู

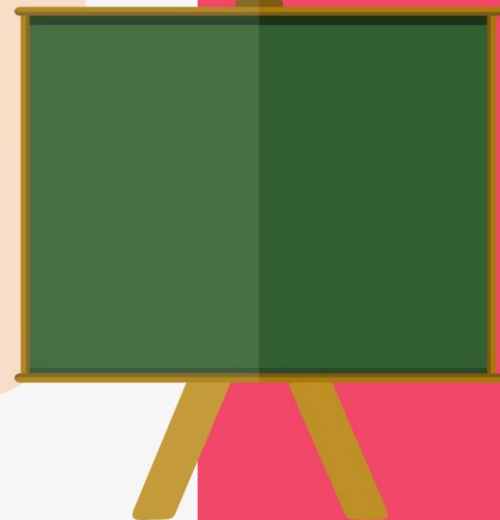
ควร นับ ว่า
มัน กตัญญู
พอ ดู อย่าง
ไว้ ใส่ใจ เอย

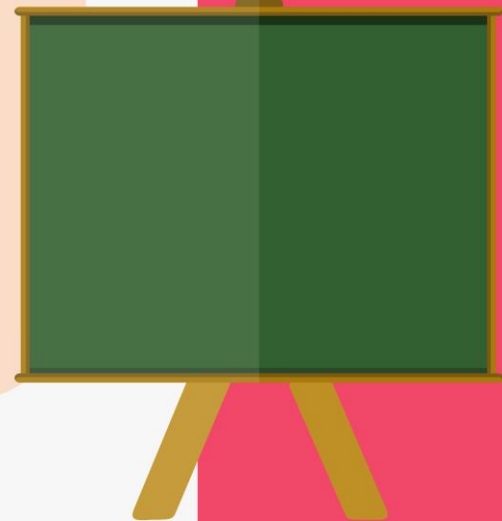
นายทัต เปรียญ แต่ง
(บทอาชยาน บทหลัก)

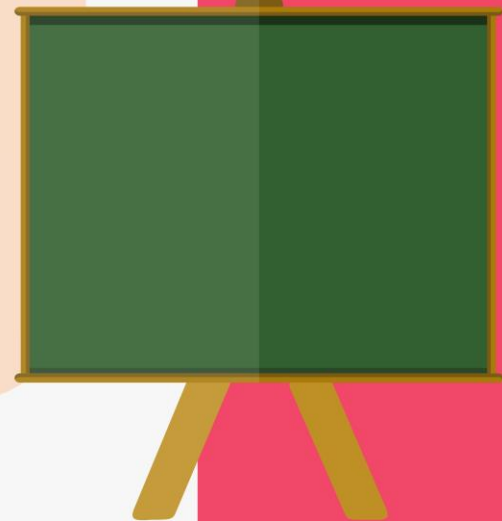
ประเพณี

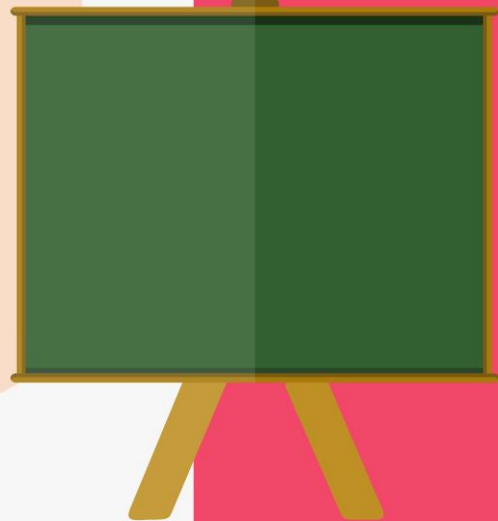
๕
เคล้า

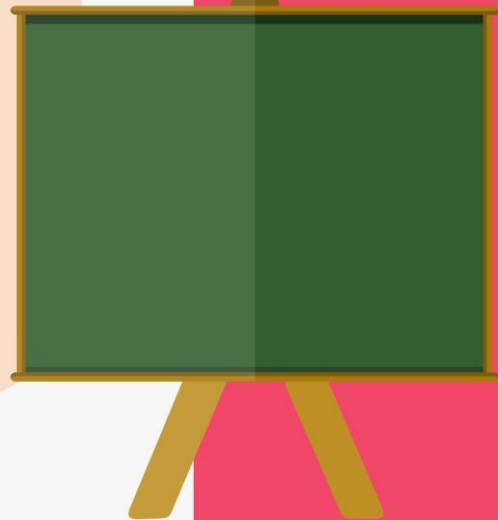
เหมียว

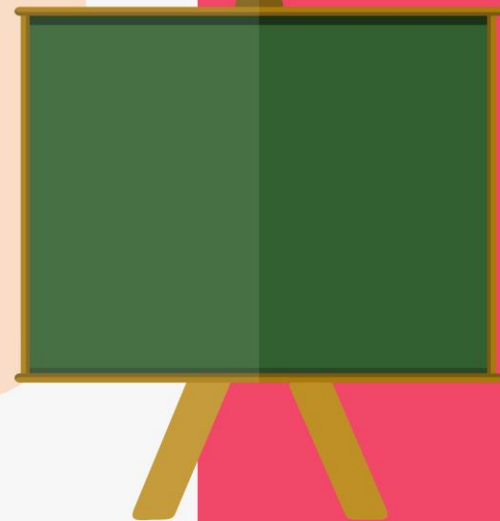
ทฤษฎี

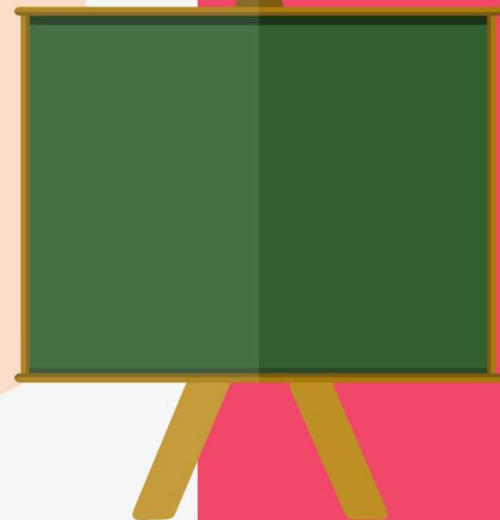
นักเรียนคัดคำ

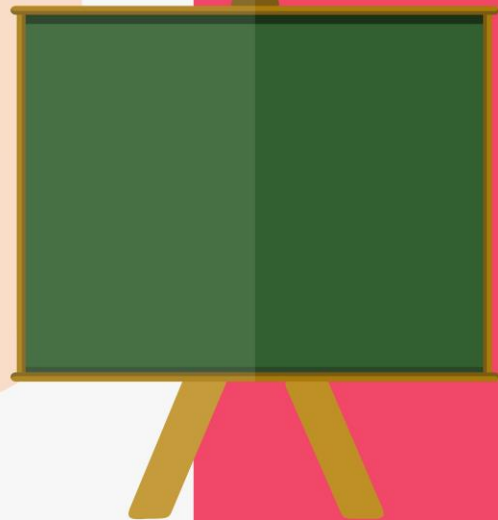
เหมยว

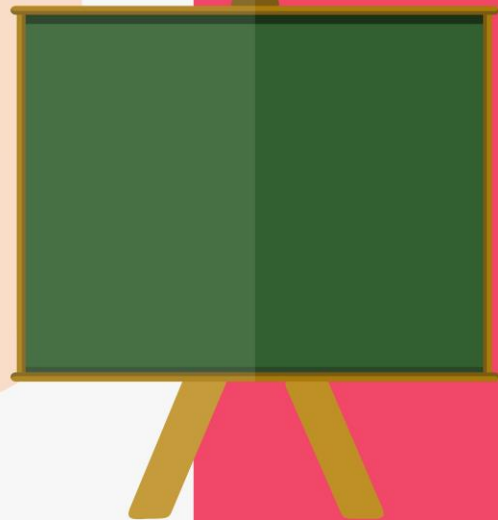
เหนียว

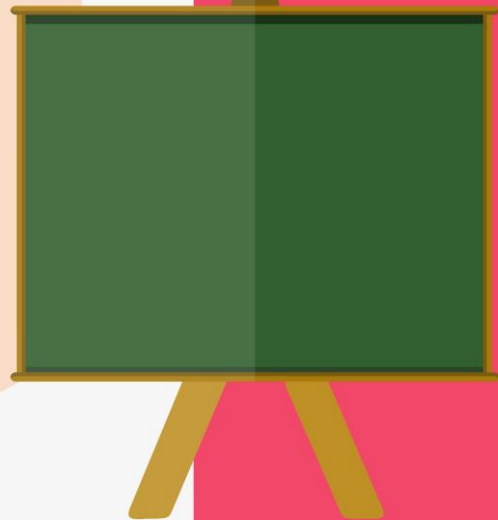
เหลียว

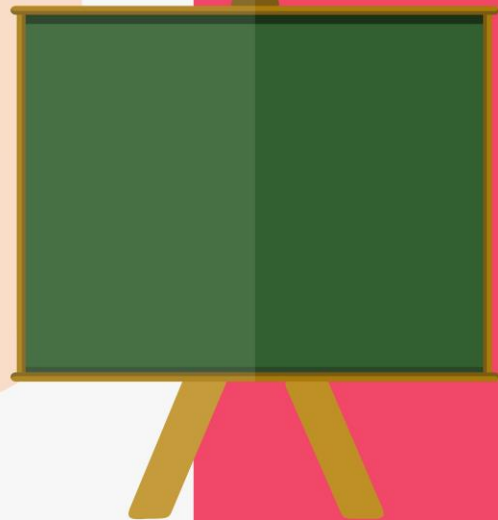
ทนา

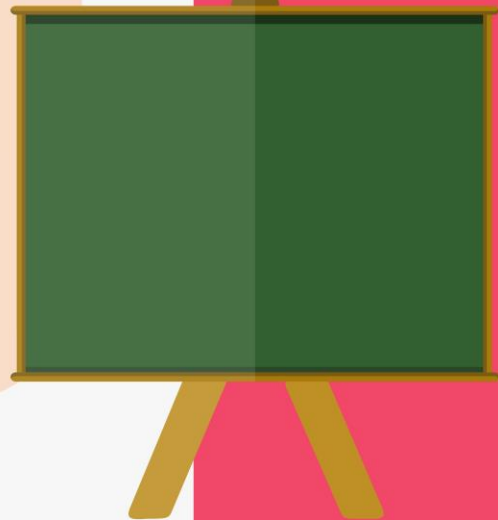
ทฤษฎี

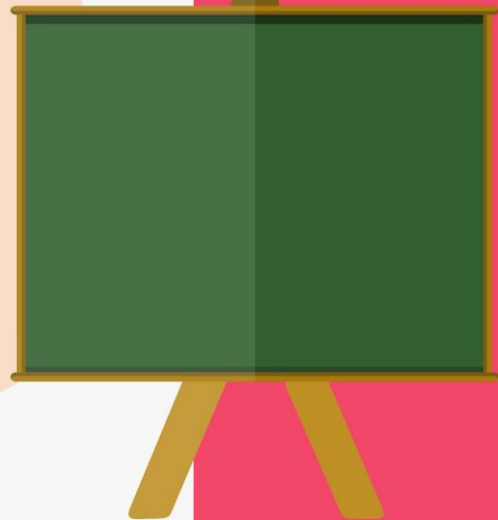
หลา

ทฤษฎี

ทฤษฎี

ทวิ
ข

